

- לטען חידושים מצרפת חולכת ומתאספת השערה כי השלטון יעבור לדי-גול.
הערב מודיע הדיו כי עלימלן שלח איש לדי-גול לכרר "הנוהל" שלפיו יקבל
על עצמו לחקים סמסלה כל-לאומית. די-גול חובע הזכות למנות פניסטרים גם
מחוץ לפרלמנט, כגון מנהיגים של האיגוד המקצועי, זהו צעד מחוכם מצדו.
היש לקוות שהוא יפתור בעיה אלגיר וגם ירפא מחלת התמפוררות המדינית
בפרלמנט הצרפתי?

26.5.58, יום ב'

בבוקר ראיתי כחריאל כץ - שגרירנו בבריסו, שעומד לחזור בעוד
ימים אחדים. יש שנוי בפולין, אבל לא יתמיד, אם כי שנוי כלשהו ישאר.
פולין תלויה בהגנת גבולותיה ובחזקתם ברוסיה, והעם בפולין יודע זאת.
ומשום כך תומך בממשלה. יש עוד 25.000 יהודים בפולין, מלבד 12,000
ריפטריאנטים שאין מתירים להם עכשיו לעלות. בסוף השנה יסתו תהליך
הריפטריאציה. אחוז היהודים ירד מ-10% עד 3% בקרב הריפטריאנטים.
היהודים מקשים על יהודים לצאת. לפטריואנטים יש הרגשה יהודית חזקה -
המכתבים המגיעים מזה משפיעים לרע גם על יהודים וגם על פולנים.
קוטרבינסקי פירט מאמר תחילה על ישראל, שהיה לו חד חזק, אבל כנראה נרמז
לו שלא ימשיך. יהודים בעלי השפעה בשלטון אין, פרט לאישטחלסקי - במשרד
החוץ. האנטישמיות קטנה. מישראל חזרו רק משה. הריפטריאנטים צמאים לספרות.

- אחריי ראיתי את משה פרלמן סחזר בגאנא. נקדומה ידיד סמוקסק, אבל מבלה דצון סוכ. לאחור יש מעטד חסוב. כוציו וחבריו שחיו בארץ הם ידידים נאפנים. נקדומה מתחרה עם נאצר על סנהיגות באפריקה, אבל אינו רוצה לריב אהו. כועידה אקרא לא נתן יד לשטנה נגדנו. מעטדנו בגאנה מטטיע על ניגריה. גם הסוסליטיט בניגריה אינס נגדנו. בגאנא מעט סוסליטיט. סמלגה נקדומה שלמה וחזקה. האוסוזיציה רוסטה. יש החנגדות רק סגד ראטי השבטים. נקדומה ביקש ממדלמן לעזור לו במגביה בארה"ב - הוא הוזמן ע"י אייזנהוייר לבוא לארה"ב.

- אח"כ בא אצלי מישראל וסגן אלוף סטרנברג מהסמל הצבאי. חקנות 1945 מפעילים בטעה הצורך בכל המדינה (במבצע סיני). הן קובעות עברות מיוחדות שאינן בחוק הרגיל וגם סיפוט מיוחד (צבאי). זה מופעל גם נגד יהודים. יהודים חובאו לפני משפט צבאי. ניסוקי היועץ המשפטי להקמיו למשפט צבאי - הצורך במשפט מהיר, ביחוד כטיש אטוססירה מסוכנת ורצון לערער המדינה. זו לא הייתה חגיגה אחד כבאי - אלא היתה מאורגנת נגד המדינה. המשפט הצבאי דחה בכל עם משפט אזרחי. המדובר הוא על 55 איש של אוט-אל-סחם ו 80 איש סהגליל. הם מתחו כהתפרעויות יומים לפני אחד כבאי, בשירים לכבוד נאצר וקראו להפריע לחגיגה העשור שהחליטה עליה הקיריה בגאנרה. אמיל חרירי הוא חוסב נגדה, הרטיונה של חוסיק ומיקונים בוטלו.

- כשהים עשרה באה שרה צורציל, בלויה בינזבורג ואסחו (סהסכניון) בעיקר שוהחנו א כל הזמן על צורציל. ספרו על חולרות עמי דוברי אנגליה כתב עוד לפני המלחמה. עכסיו מיים בכלל לכאוב - ועוסק רק בצירוד.

בא למרלמנט כמעט יום יום, אבל אינו מדבר. טופיע לפעמים במחוז שלו.
כשהיה כותב - היה עובד בעיקר בלילה - סכתיב עד 2 בלילה. בבוקר היה קורא
כארבע שעות עהונים כשהוא שוכב במיטה. היא לוותה אביה למלטה וטהרן.
לדעתה מטלין היה לו הרבה הומור. היא חשבה מה רק ימים מועטים. אולי חשוב.
אביה אולי יבוא בעוד שנה (!)

- אחריה בא אצלי אחיו של דואי סטון ואשתו - דואי לא יכל הפעם
לבוא לחגיגה ברחובות. האח (נחמן ליב) פה כפעם הראשונה.

- אה"צ פרצה תגרה בהר הצופים, אנשינו יצאו לסייר בגן שלומית,
ירו עליהם אנשי עסוויה, לא מהכפר אלא כחורטה. אחד נפצע. (בסיור היו
חמסה) כשניטו לחלץ אותו ירו עליהם טוב ונמצעו סנים - או"ם בודיע טאחד
- הקצין - מת. בא או"ם. גם פלינט. ירו עליהם, ופלינט נפצע. בחשט וחצי
בערך חודיע ון-הורן שהירדנים שלחו כוח להבטיח חילוף הפצועים. (ירו מקודם
גם מאבגוסטה ויקטוריה). אנשינו החכונו להיחשט בהותחים מירוש'ים
ולטווח למקום היורים הערבים. ההנדרהי לכך.